

İŞÇİ-KÖYLÜ

millî demokratik devrim mücadelesinde omuz omuza

Yanan Kömür
Kızan Demir
Örse Çekiç
Vuran Biziz
Yunus Emre

YIL : 1, SAYI : 19

15 GÜNDE BİR ÇIKAR

25 KURUŞ

25 HAZİRAN 1970

Amerikancı iktidar sıkı yönetim ilân etti. Çünkü işçiden ve halktan korkuyor Halkımızın mücadelesini Anayasayı çiğneyerek, baskı ve zulümle sindiremeyeceklerdir.

Yiğitler

Döner mi Er Meydanından

Er Meydanı, Amerikan Sömürücülerine, Toprak Ağalarına Tefecilere ve Dunların iktidarına Karşı Savaş Meydanıdır

zincirlerimizden başka

İŞÇİYE ZULUM KANUNLARINI TANIMİYORUZ

İşçilerin, köylülerin, gençliğin ve dar gelirli memurların mücadelesi güçlendikçe, Amerikancı iktidar telâşa kapılıyor, baskı tedbirlerine sarılıyor. Vurguncu patron ve onun sarı sendikacı usakları, toplum polisleri, jandarmalar işçileri durdurmaya yetmeyince, arka arkaya yeni baskı kanunları çıkarma peşindedir. Son yıllarda hızla güçlenen işçi hareketi, işçileri aldatmak için kurulmuş sarı Türk - İş Federasyonunun kukla sendikalarını bozguna uğrattı. Kukla sendikaların çöküşüne gitmesi, vurguncu patronları ve onların Amerikancı iktidarını telâşlandırdı. Bunun üzerine Sendikalar Kanunu'nu değiştirerek DISK'e bağlı sendikaları kapatmak, yeni devrimci sendikalar kurmasını önlemek hayaline kapıldılar. Böylece bütün işçileri sarı sendika çemberine hapsedebileceklerini umdular.

AP. milletvekillerinden meşhur işçi düşmanı, gangster sendikacı Hasan Türkay'ın getirdiği kanun tasarılarına bir göz atalım. Bu İŞÇİYE ZULUM KANUNLARI o iş kolunda çalışan işçilerin yüzde otuzbeşini içinde toplamayan sendikalara toplu sözleşme hakkı tanımıyor. Bu kanunla Türkiye'deki bütün işyeri sendikaları ve iş kolu esasına göre kurulup da Türkiye'de iş kolundaki bütün işçilerin yüzde otuzbeşini henüz üye yazmamış bütün sendikalar toplu sözleşme yapamayacaklar, böylece kapatılmış olacaktırlar. Açıkçası iktidar Türk - İş'e bağlı olmayan bütün sendikaları ortadan kaldırmak istemektedir.

Bu kanun uygulanabilirse, meselâ herhangi bir madeni eşya fabrikasında toplu sözleşmeyi ancak Çelik - İş ve Metal - İş'in kuracağı sarı sendika federasyonu yapabilir. Maden - İş Türkiye çapında sendika sayılmayacak ve hiç

(Sonu S. 4'te)

Devrimci kuruluşlara baskı

Baskı ve Tehditlere Pabuç Bırakmıyacağız

Amerikancı iktidarın sıkı yönetim ilân etmesinden sonra devrimci ve işçiden yana kuruluşlara baskınlar arttı. Devrimci Doğu Kültür Ocakları, Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu ve Türkiye İşçi Partisi binaları arandı. Bir çok devrimci nezarete alındı. Mahkemeler bir çok işçiyi ve işçi temsilcisini tutukladı. Bundan ayrı olarak iktidar İstanbul Teknik Üniversitesini de basarak bir çok devrimci öğrenciyi tutukladı.

İstanbul Büromuz Sıkı Yönetim Sebebiyle Kapalı

Gazetemizin İstanbul Bürosu Sıkı Yönetim dolayısıyla kapalı kalacaktır. İşçi ve köylü arkadaşlardan bu süre için de mektuplarını yalnız Ankara adresine göndermelerini dilemişizdir.

Sıkı Yönetim Komutanlığının 14 no'lu bildiri ise silahlı kuvvetlere 25 metreden daha fazla yaklaşarlara ateş açılacağını bildiriyordu. Bütün bu tedbirler ne içindir işçi sınıfının hak mücadelesini durdurmak, işçi sınıfı devrimcilerini hapselere atarak yıldırıma çalışmak. Ama halkın mücadelesini durdurmaya kimsenin gücü yetmeyecektir.

Üç Koç Yiğidimizi Bu Meydanda Kurşunladılar

Bir işçi, göğsünü süngüye dayadı.
— Bizi mi vuracaksınız?. Siz de işçi değil misiniz, köylü değil misiniz?
Başka bir işçi : — Biz işçiler nice zulümlerden geçtik yılmadık da, süngüden mi yılacağız?. diye haykırdı.
Başka biri göğsünü açtı : Hadi vur! Ne duruyorsun?. dedi.

Kadınlar erkeklerle birlikte, barikata yüklendiler. Barikat kâğıt gibi parçalandı. Bir an dalgalanan işçi seli yıl durum gibi boşandı ve hep bir ağızdan gürlendiler :
— İleri!!!

Asker barikatını ve tankları aşan işçiler daha da hızlanarak biraz ilerdeki polis barikatına doğru koşmaya başladılar. Polisler darmadağın edildi. O anda silah sesleri duyuldu, polis ateş açmıştı. Bir işçi yere düştü. Tulumu kıpkızıl kan olmuştu. İsmi Yaşar Yıldırım. Mutlu Akü işçisi. Ötede biri daha yıkıldı yere. İsmi Abdurrahman Bozkurt. Bir koç yiğit daha: Mustafa Baylan. Ve daha bir çoğu. Ama işçiler, çelikten bir duvar gibi polisi çiğneyip geçtiler.

İşçi sınıfının kabaran öfkesi önünde paniğe kapılan işbirlikçiler bir yandan kaçacak delik ararken, bir yandan da ateş emri verdiler. Ama ne tanklar ne süngüler, ne de kurşun yağmuru işçilerin büyüyen selini durdurmaya yetmedi.

15 HAZİRAN'DA YANAN KIVILCIM MÜCADELE ATESİNİ YAKTI.

Kartal'da yürüyüşü, daha önce yiğit mücadeleler vermiş olan Singer işçileri başlattılar. ECA ve Winylex işçileri de öteki koldan gelen iş

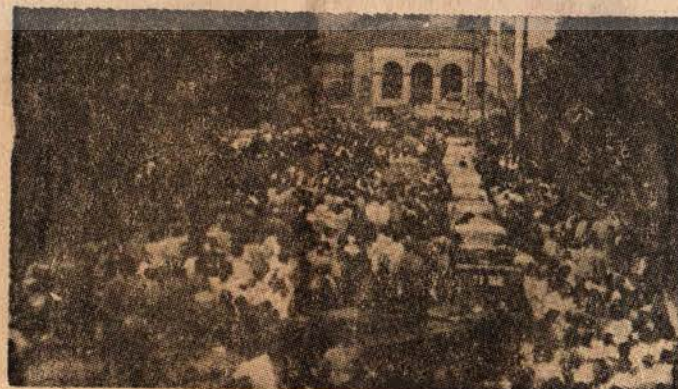
(Sonu S. 4'te)

Halk Düşmanlarının Listesi

Bunları iyi belleyin

Aşağıda adlarını açıkladığımız kuruluşlar son işçi mücadelesi sırasında yayınladıkları bildiriyle, yazdıkları yazılarla son işçi hareketinde işçi düşmanı olduklarını bir kere daha ispatlamışlardır. Bütün halk düşmanları son işçi mücadelesinin önünde bir yandan kaçacak delik a-

(Sonu S. 4'te)

kaybedecek bir şeyimiz yok!

İşçiler Konuşuyor

Bir Demir Döküm İşçisi anlatıyor :

«Demir Döküm etrafa nam salmış. Hep çıktık. Yürüyoruz arkadaş dedik. Komili'ye geldik. Kızlar çıktı. Çalışan bütün fabrikalar bıraktılar işi. Hep yürüdü. Derken polis ve askeriyeyi çıkar dılar karşımıza. «Ulan» dedik «işçiyi askeri çatıştır mak istiyor bu namuzsuz iktidar» ama yürümek lazımdı. Taşa tuttuk, kaçtılar. Arka daşları yakalamışlar. Kara kolu bastık. Bizim arkadaşlarla talebeleri kurtardık. İşçinin önünde hiçbir güç duramaz.»

Auer işçilerinden biri :
«Bunu iyi duyun Amerikan patronları: Artık eski işçi yok. Bizi sarı sendikalara satamayacaksınız. Çıkarmak istediğiniz işçi düşmanı kanunları geri alacaksınız. Çünkü biz işçiler bu kanuna karşı sonuna kadar mücadele edeceğiz. Artık aldatılmaya paydos! Halkın düşmanları ergeç yenilecektir. Yaşasın işçilerin ve köylülerin devrimci mücadelesi! Bizi hiç bir güç durduramaz.»

Bir işçi :
Bir çığ gibiydik. Her yan

dan ilerledik. Duyduk ki, ötekiler gibi atıldık ileri. Bayrak nümüne askeri, polisi çıkardık. Kurtuluş bayrakmış Amerikancılar. Aslan gibi en önde.

BAŞYAZI

Sıkı Yönetim kalkmalı!

İktidarda bulunan Amerikan işbirlikçisi sermaye sınıfı, toprak ağaları ve tefeciler korku içinde. Halkımız zulme ve sömürüye başkaldırıyor. Halkımız bağımsızlık ve hürriyet istiyor, toprak ve adalet istiyor. Devrimci mücadelenin kıvılcı- mı, işçi ve köylülerin, gençlerin, aydınların ve bütün yurtseverlerin yüreğini tutuşturmuştur.

İktidar, halkın Anayasaya dayanan mücadelesini durduramayınca, patronların ve bütün zalimlerin menfaatlerini süngü zoruyla korumak için Sıkı Yönetim ilân etti. Şimdi iktidarın astığı astık, kestiği kestik. Toplanmak yasak, grev yasak, yürüyüş yasak, hak aramak yasak, adalet yasak toprak istemek yasak, sömürmek serbest, halkı ezme serbest halka baskı serbest, işçileri kurşunlamak serbest, köylüleri üzerine jandarma yollamak serbest, dar gelirli memura hayat hakkı tanımamak serbest!

27 Mayıs Anayasasına saldıran gerici güçler Anayasa'yı ve saklamakla halkın mücadelesini durduracaklarını sanıyorlar. Bunu başaramayacaklardır. Baskı ve şiddet yolunu elden bırakmayan onlardır. Halkı ezen onlardır. Yıkılan da onlar olacaktır. Zalimler kaldırdıkları taşın altında kalacaklardır.

Halkımız ve bütün ilerici güçler, 27 Mayıs Anayasasını çiğnetmemeye kararlıdır. İktidarın, 1940 yılında çıkan ve Anayasaya aykırı Sıkı Yönetim Kanunu'yla kurmak istediği baskı düzeni sökmeyecektir. Zalimden ve halkı ezenlerden yana çıkan hiç bir kuvvet yıkılmaktan kurtulamaz. Milyonlarca işçinin hakkı

(Sonu S. 4'te)

38.5 → 6.5

DEVLET NEDİR?

Baskı : Sömürüyü Sürdürmenin Tek Yoludur

Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi AP. iktidarı, son günlerde büyük bir çıkmaz içinde. Bir yandan, işçi ve köylülere karşı, patronların, ağaların ve tefecilerin — tüccarın çıkarlarını savunuyor.

Diğer yandan, işbirlikçi AP. iktidarı, bu sömürü düzenine karşı gerçek başkaldırarak olan halktan korkuyor. İşçilerin ve köylülerin, bütün emekçilerin ve devrimcilerin mücadelesini bastırmak, kuruluşu önlemek çabası içinde, çeşitli çareler arıyor.

İşte bu çıkmazın sonucu olarak, AP. iktidarı son zamanlarda bir yandan işçilerin, köylülerin, memurların ve bütün diğer emekçilerin omuzlarındaki yükü ağırlaştıran yeni vergiler, zamlar koydu. Beri yandan da halkımızın devrimci mücadelesine karşı kullanılacak bir yığın baskı kanunu ve tedbiri getirdi. Yeni Sendika ve Grev — Lokavt Kanunlarının amacı işçilerin sendikalarında teşkilatlanmasını ve patronların kârlarını tehlikeye sokacak mücadelelere girmelerini önlemek. Yani işbirlikçilerin iktidarı, hem sömürüyü arttırmak, hem de gitgide daha fazla sömürülen emekçilerin haksızlığa karşı mücadelelerini bastırmak istiyor. Emekçileri, elleri kelepçeli olarak, kendi kârlarından başka bir şey düşünmeyen patronların, ağaların, tefecilerin köleleri olarak tutmak istiyor.

İşçilerin Mücadelesi ve Devlet

Haziran'ın üçüncü haftası içinde, İstanbul, İzmir ve Ankara'da yüzbinlere varan işçi, bu yeni baskı tedbirlerine karşı harekete geçti. Yeni kanunlara karşı haklarını savunan işçiler, karşılarında bir kere daha devletin polisini, jandarmasını buldular. AP. iktidarı hakkını arayan işçilerin üzerine orduyu yolladı. Patronların sömürüsü devam etsin diye ordu bir araç olarak ileri sürüldü. İşçilerin kabaran mücadelesi

si karşısında korkan AP. iktidarı, son çare olarak da İstanbul ve İzmir'de sıkı yone tim ilân etti. Bu illerde Ana yasa'da tanınan haklar tamamen kaldırıldı.

Devletin Yeri : Sömürücü Sınıfların Yanında, Halka Karşı

Sömürücü sınıflara karşı mücadele bayrağını yükselten işçilerin, köylülerin karşısına devletin silahlı gücünü çıkarılması ilk defa oluyor. Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi AP. iktidarı nerede bir grev, bir iş gal bir toprak mücadelesi işçilerin ve köylülerin bir kârdanışı olsa, oraya devletin silahlı gücünü yığıyor. Toprak isteyen köylülerin üzerine jandarmayı gönderiyor. Grev yapan işçilere karşı polise ateş emri veriyor. Doğuda, ezilen halka karşı komandoları kullanıyor. İşçilerin ve köylülerin kurtuluşu için mücadele eden devrimcilerin önüne, yine polis çıkarıyor.

Kim görmüş işçileri isten atan patronlara karşı polis zor kullandığını? Kim görmüş jandarmanın, ağaların gassettiği toprakları köylülere verdiği? Komandoların, halkı sömüren, eşkiya besleyen ağalara eziyet yaptığını gören var mı Doğuda? Kimsenin böyle birşey görmediği, bildiği yok!

Tarihte de Devlet, Daima Sömürücü Sınıfların Baskı Aracı Olmuştur :

Devlet, iktidarda bulunan sınıfların baskı aracıdır. Sömürücü sınıflar iktidardaysa devletin çarkı onlara döner, Tarih boyunca bu hep böyle olmuştur. Başlangıçta insan toplumu sınıflara bölünmüş değildi. Toplu halde yapılan üretime herkes katılıyor, herkes üretimden adil paylar koyanlar yoktu. Sömürü olmadığı için, devlet de yoktu.

Ne zamanki insan toplumu sınıflara bölündü, yani çalışmayan küçük bir azınlık, çalışan büyük çoğunlu

ğun sırtından geçinmeye başladı, o zaman devlet de ortaya çıktı. Çünkü çalışan büyük çoğunluğu sömüren küçük azınlık, sömürüşünü sürdürmek istiyor ve çalışan halkın bu duruma isyan etmesini ne karşılık tedbirler almak ihtiyacını duyuyordu. Toplumdaki bütün silahlı gücü ellerinde topladılar ve örgütlediler; bu güçleri kendilerine bağlayarak daima emekçilere karşı kullanıma ya hazır hale getirdiler. Polis, jandarma, ordu böylece ortaya çıktı. Sömürücü sınıflar, bir yandan sömürükükleri ve sefaletle ittikleri halka daima gerici fikirler aşıladılar, halka boyun eğmesini öğütlediler. «Böyle gelmiş böyle gider» dediler. «İnsanların bir kısmı zengin ve büyük çoğunluğu fakir yaratılmıştır ve bu hep böyle olacaktır, buna karşı çıkarak imansızlıktır» dediler. «Fakirler mutluluğu öbür dünyada bulacaklardır» dediler. «Yani sömürükükleri hal ka ne kadar yalan varsa hep sinisi söylediler. Sırf o isyan etmesin, kendi sömürükükleri dönsün diye. Beri yandan da, ne olur ne olmaz, emekçiler sömürüküklere baş kaldırmayın diye, devletin silahlı gücünü hep hazır tutular. Ve tarih içinde ne zaman emekçi; sınıflar sömürüküklere karşı harekete geçmesine hep devletin silahlı gücü ile karşılaştılar.

Bakalım kendi tarihimize Osmanlı İmparatorluğunun sömürükük sınıfları Osmanlı Devletini elinde tutan derebeyler idi. Bir zamanlar bir Şeyh Bedreddin isyanı olmuştu. Topraksız köylüler, derebeylerine başkaldırarak çalıştıkları topraklara sahip çıktılar. Toprak çalışanın olsun, başta derebeyi, padişah olmasın istiyorlardı. Kim ka na boğdu onların haklarını? Derebeylerinin devleti olan Osmanlı saldı ordusunu halkın üzerine yine uzun yıllar boyunca, bir yığın köylü isyanı oldu Türkiye toprakları üstünde. Nasıl bastırıldılar? Hep devletin silahlı gücüyle. Köylünün alın teriyle ürettiği, kılıç zoruyla alındı elin

İlim Çin'de de olsa, gidip bulunuz.

Hz. Muhammed

Halk Bir Kere Teşkilatlandı mı...

Devrimcilerin görevi işçileri, köylüleri uyandırmak, onlara kurtuluş yolunu göstermekle bitmiyor. Düşmanlarımızı nasıl yeneceğiz? Asıl onu bilmek gerek. Sömürükük sınıfları yenmenin tek yolu, onlardan kuvvetli olmaktır. Sömürükük sınıflar, sırtlarını devletin gücüne dayamışlar. Ayrıca bir yığın zor bayı, gericiyi, besleme eşkiyayı da teşkilatlamışlar. On

ları yenmek için, halkın da teşkilatlanması, kenetlenmesi, sömürükük düzenini yıkacak gücü toplaması gerek.

Halk bir kere teşkilatlandı mı, onun gücü önünde dağlar bile dayanamaz, yıkılır. Bunun dünyada birçok örnekleri var. Birçok ülke de halk sömürüküklerinin iktidarını yıkıp kendi devrimini iktidarını gerçekleştirmiş tir. Çağımız, sömürükük sınıfların çöktüğü ve halkların zafere doğru hızla ilerlediği bir çağdır.

KALEMLE TELDEN

Aldı Aşık Abuzer Avcı

ANADOLU

Güzelim Anadolu'da neler var neler; Bir yanda ağalar bir yanda beyler. Gerçek bülbül ötmez mahmur seherler Atıl ileriye sen de gör onu!..

Beşiğin sallanır, bebeğin ağlar Bu dert beni yürekten dağlar dağlar, Burjuvazinin yanında servetin çağlar Atıl ileriye sen de gör onu!..

Bostancı tarlada çalışır durur Müthiş bir yankıyla bağrına vurur Bir güldür açılmaz yellere durur Atıl ileriye sen de gör onu!..

Çocuğun okula gitmez cahildir Tarlan yok, malın yok hep elindir. Uygarlığın o mazlum duran dilindir, Atıl ileriye sen de gör onu!..

Anadolun tümüyle ezicilerin elinde Vatan, ulus haini olan sağıcılarının dilinde Yoksul fakir devrimcidir mavzer dalında Atıl ileriye sen de gör onu!..

Zulmün kervanı yürümez

Zorbanın kervanı yürür mü bre yeğenler? Avşar yiğidi Dadaloğlu'na sorarsan akıbetleri kötüdür :

«Çınar sana arka verip oturan Pörhenk ile sularını getiren Yoksulların işlerini bitiren Samur kürklü koca beyler nice oldu?»

Nice tahtlar yıkıldı, nice iktidarlar vıran oldu şu dünyada. Nice yiğitler zulümkara boyun eğmedi, zalimlerle savaştı. Dadaloğlu da yaman yiğittir vesselâm. Göçebe Türkmenlere zulmeden, köylünün ürünü kılıç zoruyla gaspeden Osmanlı'ya ve derebeylerine başkaldırdı. Dadaloğlu'nun hakkında devlet fermanı etti, ama o : «Ferman padişahın, dağlar bizdendir.»

dedi. Ve boynuna takılmak istenen demir zinciri kırdı, halk için derebeylerine karşı savaştı. Yüzyıllar geçti, Dadaloğlu'nun destanı, yiğitliği halkın dilinden düşmedi. Halk, zalime boyun eğmeyi unutmaz hiç bir zaman. Anadolu'nun toprağı bereketlidir yeğenler

ALİ EMMİ DEDİ Kİ...

rim. Türkiye yiğidin harman olduğu bir memleket. Geçen sayılarda İşçi Köylü Gazetesinde hikâyesini okuduğumuz Şeyh Bedrettin, Aydın İliinden Börklüce Mustafa, Köroğlu, Sivas'lı Pir Sultan Abdal, Dadaloğlu, Antep'in Karayılan'ı hep bu topraklarda yetişti. Hepsini de zalimin kılıcı önünde boyun eğmeyip, gâğsünü geren yiğitlerdi. İktidarın, işçilerin sendikalarında teşkilatlanmasını önlemek için çıkarmak istediği zulüm kanunlarına karşı mücadele eden işçi yeğenlerim de böyle bir halkın evlâtları. Üç koç yiğitimiz can verdi, ama işçi sınıfının zalimlere karşı kaldırdıkları bayrak da yükseklerde dalgalanıyor. İktidarın işçilere köylülere zulmetmeye, üzerimize kuvvet gönderip, bizi daha yıllarca sömürmeye fermanı var. Ama biz bu fermana eyvallah etmeyeceğiz. Türkiye işçileri, köylüleri, bütün halkımız zulüm fermanlarını dinlemeyecek. Bunu yazın bir kenara yeğenler, Ali emmi-miz söylemişti dersiniz.

Sosyaliste pasaport vermiyorlar

İşbirlikçi iktidar devrimci öğretmen Mahmut Baksı'ya bugüne kadar yaptığı baskılara bir yenisini ekliyerek kendisine yurt dışına çıkmak için pasaport vermemiştir. Kendisi, «Hiçbir mabkumiye tim yok, niye vermiyorsun?» diye sorduğunda «Sen kürtün ve sosyalistsin» demişlerdir. Bu durum kürtlerin ikinci sınıf vatandaş muamelesi gördüğünün ispatıdır.

m.dobb,p.sweezy
k.h.takahashi,r.hilton,c.hill

FEODALİZMDEN KAPİTALİZME GEÇİŞ

AYDINLIK

Flats : 7,5 Lira
Odemeli veya posta pulu karşılığı istenebilir.

İşçi-Köylü Gazetesini

Oku, Okut!
Abone bul!

Arkadaş!

Abone olmak için, aşağıdaki kuponu doldur ve 6 liralık posta puluyla aşağıdaki adrese yolla!

ADRES : Adakale Sokak 28/1

Yenişehir — ANKARA

Adı Soyadı :

Adres :

TÜM DEVRİMCİLERİN HAFTALIK DERGİSİ

proleter devrimci
TÜRK SOLU

YAKINDA ÇIKIYOR !

MEHMET ile TANJU

Zafer İşçilerin ve köylülerindir!

Arabalar gelip tarlaların kenarında durdu. Güneş tepelerin ardına doğru kayıyordu. Her tarafı akşam serinliği kaplamıştı. İlk önce Vali indi arabadan. Ardından Abuzittin ağa ve Tanju bey, Mehmet oturduğu yerden arabadan inenlere baktı teker teker... Birden Valinin ardında yürümekte olan Tanju beyi tanıdı. Hiç heyecanlanmadı, şaşırmadı da.

«Elbette» diye düşündü. «Bunların hepsi birbirile ortak, işçilere zulüm yapan bu adam şimdi de buraya köylülere dipçikletmeye gelmiş.» Sonra yanında oturan Arif'e eğildi, «Bak» dedi, «şu göbekli var ya, onun adı Tanju'dur. Benim eskiden çalıştığım fabrikanın patronu.»

Jandarmalarda arabalardan inmişler, sıraya girerek kendilerine verilecek emri beklemeye koyulmuşlardı. Vali, jandarma kumandanı, Abuzittin ve Tanju beyler hızla yürüyerek tarlanın ortasına kadar geldiler. Her taraf taş gibi sesizdi. Vali «Kim sizin elebaşınız» diye bağırdı. «Herkes eline taş alsın» diye bağırdı. Herkes taş aldı. Artık hiç kimsenin bir şey gördüğü yoktu. «İleri!» diye bağırdı Mehmet. Hep birlikte ilerlediler. Jandarma taş yağmuru altında girelemeye zorunda kaldı. Havaya bir kaç el silâh sıktı jandarma. Ama bütün bunlar, köylülerin kabarmış örkelerini artırmaktan başka işe yaramadı. Mehmet o arada Tanju beyi gördü. Bir arabanın arkasına saklanmıştı Tanju bey. Mehmet, Tanju beyin yanına yaklaştı. «Ulan gâdinin köpeği» dedi. «İşçilere yaptığın zulüm yetmedi de buralara mı geldin şimdi ha...» «Tanju bey kekelemeye başladı. «S...s...z... Ta...tanı... mı...yorum... ben» diyebilirdi. «Ama ben seni çok iyi tanıyorum» dedi Mehmet. «Sen baş sömürücülerden Tanju'sun. Sen de, senin gibi kan emiciler de sonunda halkın mücadelesi önünde yenileceksiniz...»

Sonra oradan uzaklaştı. Jandarmalar toprakların dışına sürülmüş ve köylülere karşı mevzi almışlardı. O arada Ramazan'ı gördü Mehmet. Karısını sırtına almış köye götürüyordu. Ayşe yaralanmıştı. Mehmet'in teyzesinin kızı Ayşe hamileydi. Karnına dipçik vurmuşlardı. Ramazan, Mehmet'e şunu bırakayım geliyorum» dedi. Mehmet tekrar köylülerin yanına döndü. İki taraf da karşılıklı mevzilenmişti. Sessizce bekleyordu köylüler. Fatma ana fe na yaralanmıştı Başından durmadan kan akıyordu. Mustafa, Arif, Hüseyin yakalanmıştı.

Derken hava karardı. Vali ve diğerleri arabaya atlayarak oradan uzaklaştılar. Jandarma mevzilenmiş yerden ayrılmadı. Karanlıkta birbirlerinin yanıp sönen gözlerini görüyorlardı köylüler. Birden Hüsnü amca ayağa dikildi, karanlığa doğru haykırdı: «Ne yapsanız boşuna» diye bağırdı. «Ne yapsanız işçilerin ve köylülerin uyanışını, halkın uyanışını durduramazsınız. Zafer işçilerin ve köylülerindir.» Hüsnü amcanın bu sözlerine ağustos böceklerinin tiz sesinden başka bir karşılık gelmedi. Jandarmalar da gitmişti.

Derken hava karardı. Vali ve diğerleri arabaya atlayarak oradan uzaklaştılar. Jandarma mevzilenmiş yerden ayrılmadı. Karanlıkta birbirlerinin yanıp sönen gözlerini görüyorlardı köylüler. Birden Hüsnü amca ayağa dikildi, karanlığa doğru haykırdı: «Ne yapsanız boşuna» diye bağırdı. «Ne yapsanız işçilerin ve köylülerin uyanışını, halkın uyanışını durduramazsınız. Zafer işçilerin ve köylülerindir.» Hüsnü amcanın bu sözlerine ağustos böceklerinin tiz sesinden başka bir karşılık gelmedi. Jandarmalar da gitmişti.

Derken hava karardı. Vali ve diğerleri arabaya atlayarak oradan uzaklaştılar. Jandarma mevzilenmiş yerden ayrılmadı. Karanlıkta birbirlerinin yanıp sönen gözlerini görüyorlardı köylüler. Birden Hüsnü amca ayağa dikildi, karanlığa doğru haykırdı: «Ne yapsanız boşuna» diye bağırdı. «Ne yapsanız işçilerin ve köylülerin uyanışını, halkın uyanışını durduramazsınız. Zafer işçilerin ve köylülerindir.» Hüsnü amcanın bu sözlerine ağustos böceklerinin tiz sesinden başka bir karşılık gelmedi. Jandarmalar da gitmişti.

İŞÇİ-KOYLU POSTASI

Sömürü Düzenine son verene kadar çalışalım

ÇALIŞMAK : Tâ ki halk iktidarını kuruncaya, tâ ki sınıfsız toplumu yaratınca ya kadar Dedğim gibi durmadan ilerli! Tâ ki bayrağımıza «SÖMÜRÜ DÜZENİNE SON VERDİK» yazıncaya kadar.

İşçi sınıfı devrime öncülük edecek tek sınıftır. Ne var ki, bir öğretmen, ya zar, bir subay da devrimci olabilir. Ve bunlar da devrim mücadelesine katılabilirler. Bütün bunlara sırt çevirdiğimiz an ne kazanırız ki? Ama, bütün bu demokratik haklar için uğraşan bütün insanlar kardeşidir. Onunla birlikte yürümek isteyen demokrat güçlere «Geri dönün» mü demeli? O zaman kitleleri kendimizden soğutmuş, mütefekkirimizin güvenini yitirmiş oluruz. Halbuki görevimiz, kitlelerle bağ kurmak, kaynaşmak onlar için çalıştığımızı belirtmek, hareketlerine bilinç aşılamaktır.

«Devrimci mücadele gönlüllü insanların işidir.» Gönlüllü, birbirlerini seven, birbirlerine sıkı sıkıya bağlı devrimcilerin mücadelesi yenilmez. AYDINLIK, İŞÇİ-KOYLU, TÜRK SOLU v.s. bu nun mücadelesini vermek istediği müddetçe beraberim. Diyorsun ki «Sen orada belki yalnızsın, ama Türkiye çapında yalnız değil sin.» Proleter devrimciler halkların kurtuluşu yolunda bıkmadan ilerleyeceklerdir

«Bizler tek bir sikili yumruk gibi olduğumuz müddetçe emperyalizm bizle eze mez» diyorsun. Tek tek hareket ettiğimiz, birbirimize güvenmediğimiz, müddetçe EMPERYLİZM ve İşbirlikçileri bizle kolayca avıyabiliyorlar, yok ediliyorlar. Toplanalım ve tek bir hedefe birlikte yürüelim.

Mektubunu bir kaç defa okudum. «İşçi — Köylü'nün 5000 abonelerini bir gecede postaya atılmaya hazır duruma getirebiliyoruz.» Satırlarını okurken gözümün önüne geldiniz. Sizleri seyrediyordum.

Emperyalizme yönelttiğim 5000 top görüyordum. 5001. topun başına geçmemek aşıptır doğrusu.

ISMAIL GÖREN
VAN

İşçi-Köylü bizim gazetemiz

Yürüyüşümüzle ilgili mektubunuzu sevinçle aldık. İşçi — Köylü eylemlerinin günününe izlenmesi bizleri çok sevindirdi. Doğru da haklarını almak ve köylünün anayasal haklarını kullanması yönünden sanıyorum ki bu yürüyüş büyük önem taşıyor. TOS'e olan güveninize ve sityaışkar sözlerinize yürekten teşekkür ederiz. Bu bizim temel görevimiz. Mutlu yarınlara ulaşmanın tek çıkar yolu.

Devrimci bir gazetenin, devrimci cesur yöneticilerini gönülden alkışlıyoruz. Sağ olun — şvar olun. İşçi — Köylü Gazetesine saygımız — sevgimiz sonsuzdur. Çünkü bizim gazetemizdir.

Devrimci TOS Ergani Şu besinden ve Ergani'nin 71 köy halkından İşçi — Köylü

Gazetesine ve onun değerli, gözünü budaktan esirgemeyen devrimci yöneticilerine sonsuz devrimci selâmlar ve sevgi iletirim.

ENVER ATILGAN
TOS ERGANI ŞU BESİ
BAŞKANI

İşçi kardeşlere selâm !

Ben Manisa'nın Turgutlu kazasından bir işçi arkadaşımızın Sekiz seneden beri fabrikada çalışıyorum. Çalıştığımıza göre zor karnımı doyurabiliyorum. Bakıyorum biz işçiler çalışıyoruz, bizim elimizde bir şey yok. Patronun tomar tomar paraları. Soruyorum arkadaşlara neden böyle bu iş. Kimi arkadaşlar diyor sen haklısın. Kimisi ona Allah vermiş diyor. Sanki bunlar gökten inme insan. Bizler de yerden bitme mantar.

İşçi kardeşlerim... Onlar fabrika fabrik üstüne, apartman apartman üstüne ya parlar. Bizler ise bakkalı borcunu bile ödeyemiyoruz. Doktora gidersen. Doktor ağzını der açarsın. İki üç liralık ilaç verir. Hadi git der. Arkadaş, bu mu demokrasî... Bu mu yaşamak... Sosyalist kardeşiniz bütün işçi kardeşlerine selâm eder.

AGUŞ KISMETLİ
TURGUTLU

Bu düzen gelecek dize

Memlekete döndüm ve devrimci hareketlere başladım. Köy kahvesinde bir toplantı düzenlemek iste

Dur'un beyler çok yakındır.
HÜSEYİN UÇAR
KUŞSARAY KOYU - ÇORUM

Ben can derdinde o zevk peşinde

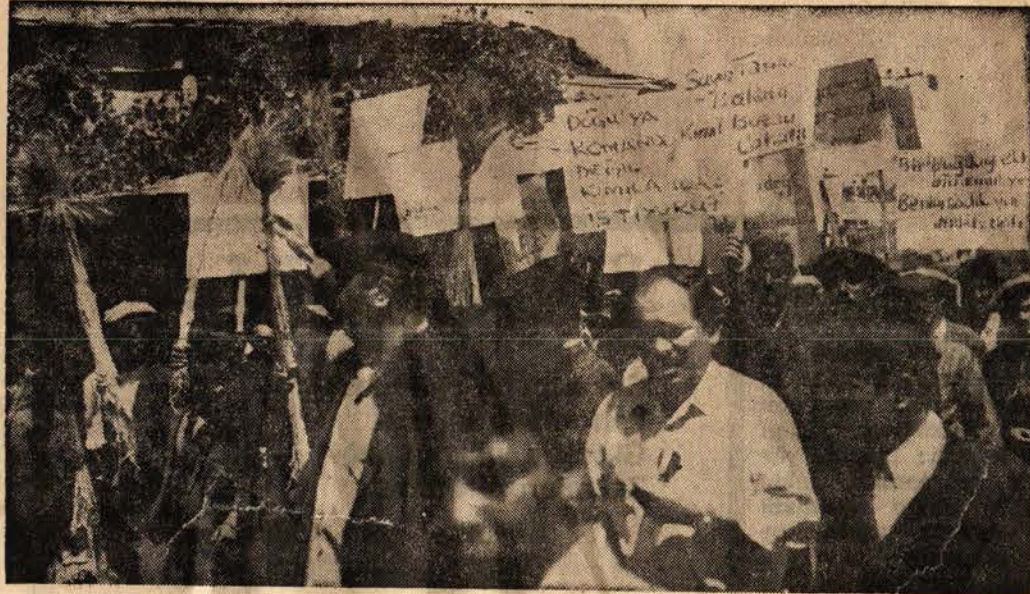
1 Mayıs günü Karahöyük köyünde çocuk getiremeyen bir hastayı hastahaneyeye getirmişler, vilâyete. Ben de o gün KAYSERİ'de idim. Bu durumu öğrendim. Koşum oraya. Hastanın başında kocası eniştesi ve bir kaç köylü lümüz. Oradan oraya koşup dururlar. Hastayı bir türlü kabul ettiremiyorlar. Obür kapıdan diyorlar «Bür kapıya varıyoruz. Güneydeki kapıya diyorlar oraya varıyoruz, yeni binaya diyorlar. Bunu diyenler benim gibi iki gün önce iş Bulma Kurumu önünde iş diye kuvranan köylü kardeşlerimiz. Dedim ki, kardeşim bana bak senin ablan kardeşin olsaydı bu durumda ne yapardın, sen de bir köylüsün görevli alıyorsun, burnun ne den havalı dedim. Vallahi doktor yok alamayız bu saatte dedi. Nasıl olur yahu koskoca devletin hastahanesinde bir nöbetçi doktor yok dedim. Dedi, «BAHAR, KARDEŞİM, BAHAR BAYRAMI.»

«Herkes zevkünde nöbetçi ne yapsın» dedi.

Rey zamanı ta köyümüze kadar Sağlık Bakanı Ozkan türlü vaatlerde bulunuyordu. Rey'i aldı herşeyi unuttu koltuğa oturunca. Ama unuttu masın. Buradan bir daha rey istiyemiycek. Gelirse karşı sında bizi bulacak. Tek kelimem konuşamayacak. Ham armut gibi boğazına duracağız.

BEKİR POLAT

KARAHÖYÜK KÖYÜ
KAYSERİ

DOĞU'DA KOMANDO DEĞİL SÜNE MÜCADELESİ İSTİYORUZ!

Ergani'de köylü yürüdü

Bir sabah erkenden uyanırlar. Ellerinde omuz boyu başaklar, pankartlar bir yandan kasabaya akın ediyorlardı. TÖS Ergani şubesinin örneği kalabalıktan geçilmiyor du.

Zümrüt gibi omuz boyu ekinleri beş-on gün içinde mahvolacaktı. Her başağın üstünde 25-30 kımıl vardı. Hastalık kırıp geçecek ekinleri. Sonra da açlık köylüleri.

Köylüler yüzlerce dilekçe yazdılar hükümete. Telgraflar çektiler yardım etsinler diye. Ses çıkmadı. Sonunda kararlı olarak bu yürüyüşü düzenlediler, öğretmenlerle birlik te.

Göstermelik ilaçlama uçakları geri gitmişti. İlaç yok dıyordu Hükümetin adamları. 24 aydır köylünün gözü tarla daydı. O da yok olacaktı. Devrimci öğretmenlerden başkası yoktu şimdi köylünün yanında Palavra nutuk atanlar yoktu.

TÖS önünden yürüdü köylüler. Bin, ikibin, beşbin oldukları sonunda. Atatürk Anıtı önüne bir çelenk koydular. Çelenk üzerinde kımıl bulunan bir demet buğdaydı.

Bir köylü çıktı. Elinde hastalıklı başaklarla.

«Alınlarımız, emeğimiz, çoğumuzunuzun rizki bu iş

Tirebolu'da fındık üreticileri mitingi

Tirebolu'da fındık üreticileri «hak verilmez alınır» diye haykırarak AP. İktidarını protesto eden bir miting yaptılar. Mitingde Fisko Birliğin üreticinin değil tefeci tüccarların teşkilatı olduğu açıklandı. Üreticiler taban fiatların 9 lira olmasını istediler. Üreticilerin bu mitingleri bütün Karadeniz bölgesini sararken vurguncu AP. İktidarının etkeleri de tuttu.

KAMPANYA

AP'nin ipliği Türkiye Pazarında

niz. Ama bir kısım millet sizin bu muhitlerle irtibatınızı

Ulusal Basımevi İşçileri direndi

Ulus Basımevinde çalışan 118 işçi işbirlikçi iktidarın çıkartmak istediği demokratik hakları kısıtlayan Sendikalar Kanununu protesto amacı ile 15 Haziran akşamı matbaayı işgal etmişlerdir. Ulus Basımevi yöneticilerinin işçilerin isteklerini kabul ederek, yayınladıkları bildiriye birinci sayfada yer vermeyi kabul edince, işgale son vermişlerdir.

İşçilerin kararlı direnişleriyle gazetedeki birinci sayfada basılmasını sağladıkları bildiri de şöyle denilmektedir:

«Bir ekspres hızıyla çıkan yeni sendikalar yasası tasarısı ile görüşülmesi beklenen toplu iş sözleşmesi, grev ve lokavt yasası tasarısı 1961 Anayasasının açıkça çiğnenmesi niteliği taşımaktadır.»

Ulusal Basımevi işçileri bu tasarının kanunlaşması halinde Türk işçisine faşist ve sarı sendikaların hakim olacağı nı belirterek, bütün ilericileri bu kanuna karşı direnmeğe çağırışlardır.

JANDARMA SOĞUCAK KÖYÜNÜ NİYE ARADI

Yoksul köylülerin sesini dinleyin

Jandarmalar Soğucak köyünü aradılar neden?

Köyümüzde hırsız, yok katil yok. Ya ne var ki aradılar?

28 Nisan günü köyümüze arama yapmak için jandarmalar geldi. Evlerimizden aramasına engel olmak istedik se de arayıcılar zorla girerek sandıklarımızdan tutun da ahırlarımıza kadar aradılar.

Aradıklarını bulamayan jandarmaların başındaki gedikli «Devrimci Yorum» ne rede? diye bağırıldı. Oraya toplanan köylülerden devrimci yorumu bulunca, baskıncılar sevinçle köyden ayrıldılar.

Nedir Bu Devrimci Yorum? Bahkesir Necati Eğitim Enstitüsü öğrencilerinin çıkardıkları içi yurt ve bölge dertleriyle süslenmiş kâğıt parçasıdır.

Yıllardır bizi cahil bırakanlar şimdiden okumamıza baskıyla engel olmak istiyorlar. İşte SAHTE DEMOKRASİ BUDUR.

Biz köylüler olarak emeğimizin hakkını almak için Sa vaştepe'de bir Tütün Yürüyüşü yaptık. Öğrenci arkadaşlarımızla bağlar kurduk. Köyümüzün kahvelerini Anayasa maddeleriyle donattık. Öğrenciler bize Pusuda adlı bir piyes oynadılar. İşte baskın, biz emeğin halkın uyanışını engellemek için yapılmıştır. Emeğin en yüce değer olduğuna inanıyoruz. Sonuna kadar mücadele edeceğiz.

Devrimci Soğucak Köylüleri adına İbrahim Ömür, Orhan Şentürk, Saadetin Keoefe.

İktidarın öğretmene

GÖRELİM BAKALIM

El mi yaman Bey mi yaman

Ceyhan'dan Kerim Öztürk Bildiriyor :

Ceyhan'dan bir arkadaşla Akdam köyüne gittik. Köylülerin anlattıklarına göre bu rada toprak ağalarının zulmü aynen böyledir :

En büyük toprak ağaların dan Boranlar ailesinin zilyetliğinde bulunan ikibin beş yüz dekar arazi tapusuzdur ve hazinenindir. 1969 yılında toprak tevzi komisyonu bu araziyi 9-15 dönüm parçalar halinde köylülere dağıtmıştır. Dağıtımdan 34 gün sonra Boranlar köylülerin arazisini bir gecede ekerler.

Köylüler haklarını aramak için Kaymakama ve Valiye başvururlar. Bu makamlar köylülere toprakların geri verileceğini dair «işbirlikçi sözü» verirler. Bu söz yerine gelmez! Köylüler kendi arazilerini işgal ederler. Ağanın adamları köylülere saldırır.

Olay yerine gelen jandarma ise ağanın yanında yer alır. Köylüler Kaymakama durumu bildirmeye gittiklerinde kovulurlar. Durum mahkemeye intikal eder. Bu durum hasat zamanına kadar sürer.

Hasat zamanı ağanın biçer döverlerini tarlalarında gören köylüler geleyana gelirler. Gene de Valiye başvururlar. Vali onlara tarlalarını na sahip çıkmalarını öğütler.

Köylüler tarlalarına döndünce ağanın kiralık adamları tarafından kurşunlanırlar.

Dört kişi yaralanır. Köylü yine Valiye başvurur. Vali; ölüm yok, jandarma veremeyiz» der «Gidin tarlada bir kaç kişi ölün, o zaman tahlikat yaparız» der. Köylü Hacı Coşkun diyor ki; «bir kişi ölecekse ben öleyim. Ama ne halleder ki...»

Mahkeme ürünlere el koymuş. Satılan ürünün karşılığı bankada yatıyor. Köylü peşişan. Köylüler bu yıl yine tarlalarını sürmek istiyorlar.

Her şeyi göze alarak mücadele edecekler. Görelim bakalım el mi yaman bey mi yaman?

TARİH-BASLANGIÇ

Tarih iyi bilmeliyiz. Çünkü tarih halkların sömürücü ve zalimlere karşı yaptıkları mücadelelerdir.

Tarihi bilirsek, halkların geçmişteki zulüm ve sömürü düzenlerine karşı nasıl mücadele ettiklerini öğreniriz. Geçmişteki mücadeleleri bilmek bize daha önc yapılan hataları görmek ve onlardan dersler çıkarmak imkânını verir.

Tarihi bilirsek, bugün halkımız ne için mücadele ediyor, daha iyi kavrarız. Halkın dostu, düşmanı kimdir daha iyi biliriz..

Böylece tarih bize nasıl, ne için, ve kimlere karşı mücadele edeceğimizi öğretir. Kurtuluş yolunu bize gösterir.

Yazımıza bugün sömürü ve zulüm düzeninin atası olan Osmanlı düzenini anlatmakla başlayalım. Görelim bakalım Osmanlı zamanında halkımız kimlerle ve nasıl mücadele etti.

OSMANLI İMPARATOLUĞU FAKİR HALKLARIN SÖMÜRÜLMESİ ÜZERİNE KURULMUŞTUR.

Çok eskiden Türkler Orta - Asya'da yaşardı. Kıtık yüzün den buralardan göçtüler. Bin sene önce Arabistan'a geldiler. O tarihlerde müslüman Araplar büyük bir imparatorluk kurmuşlardı. Bir çok memleketi zapt etmişlerdi. Zapt ettikleri memleketlerde yaşayan fakir halklardan haraçlar alıyorlardı. Bu haraçlarla halife ve çevresel rahat ve zengin bir hayat yaşıyorlardı.

Türkler de halifenin ordularına katıldılar. Fetihler yaptılar Dokuz yüz sene önce Anadolu'ya hücum ederek Bizans'ı Anadolu'dan attılar. Anadolu'da beylikler kurdular. Sonra bunlar birleşti. Böylece altı yüz sene önce Osmanlı İmparatorluğu kuruldu.

Osmanlılar Arapların hareketlerini benimsediler. Fetihçi bir devlet kurdular. Fetih kolay ev kârli bir işti. Etraflarındaki memleketlerle savaş attiler Bir çok memleketi işgal ettiler. İşgal ettikleri memleketleri yağma ettiler. Oradaki fakir halklardan haraçlar aldılar. Bu haraçlar ve yağmalar padişahın hazinesini doldurdu. Bu yüzden Osmanlı düzeni fakir halkların sömürülmesi üzerine kurulmuştu.

OSMANLI DÜZENİ, ŞERİAT VE HİLAFETLE YÜRÜTÜLEN BİR DEREBEYLİK DÜZENİ İDİ

te. Ama bu yıl bunu da bula mayacağız. İlgililer gözümü zü boyamak için yetersiz bir mücadele yaptılar. Tam ekinlerimizi kurtacağımız sırada ilaç yok diyorlar. Artık aldannmayacağız. Eskiden kımil geldiğinde ilaç yoktu. Afat diyorduk. Allahın gazabı diyorduk. Elimiz koynumuz da, ister istemez buyun eği yorduk. Şimdi öyle mi? Şim di ilaç var. Ekinlerimiz ilaç landığında kımilim ölüğünü de gözlerimizle görüyoruz. Emeğimizin hiç olmasına na sıl göz yumarız. Öğretmen kardeşlerimizle yapacağımız bu protesto yürüyüşümüz bir sonuç vermezse Diyarbakır'a kadar yürüyeceğiz. O da so nuç vermezse Ankara'ya ka dar yürüyeceğiz» İşte Ergani nin Yeniköy'ünden Nezir Yal çın böyle konuştu. Ondan sonra konuşan çiftçi Arif Ak yıldızda iktidarın şiddetle yer di: «Biz sesimizi duymak için günlerce çırpındık dur duk. Ama duymak istemediler. Tellerimize, dilekçelerimize günlerce cevap bile almadık. İşte bugün sesimizi duymak istemiyenlere BEŞ BİN KÖYLÜ, öğretmenlerle birlikte sesimizi duyuracağız. Kayıtsız kalmırsa, bir daha, bir daha bu direnişlerimizi daha güçlü olarak yapacağız.»

Son olarak konuşan TÖS Ergani Şubesi Başkanı En ver Atılğan «Bu direniş Ana yasa hakkımızdır. Bu hakkı yalnız süne mücadelesinde hükümetin yetersizliği nede niyle değil, her türlü haksızlığa karşı kullanacağız. Bütün öğretmenler halkımızın haklı mücadelesinde omuz omuz olacağız. Bu yürüyüş ilçemizde ilk olarak yapıldı. Bu yüzden tarihi bir önem taşır.»

Daha sonra beşbin kadar köylü ve öğretmen Elazığ — Diyarbakır karayolu üzerin de direnişe geçtiler. Ellerin de pankartlar ve başaklar la trafiği üç saat tıkadılar. Köylülerin ve öğretmenlerin ellerindeki kartonlarda sun lar yazılıydı: «Doğuda koman do değil süne mücadelesi is yoruz» «TÖS halkımızın vındadır.» «Öğretmen — Köylü elele» «Banka kredileri ni toprağa verdik» «Kımil geldi katkıl var» «Tarım Bakanı. Kımil Bozdu Cakanı.»

Yürüyüş ve protesto gösterileri halkın kararlılığını göstermiştir. Toprak ağalarının iktidarına korku salmıştır.

AP. NİN İPLİĞİ AP. PAZARINDA

AP'de soyguncular birbiriyle le kapışmaya başladı.

41 lerden İbrahim Tekin Demirel'e bir mektup yazmış. Geçenlerde gazetelerde çıktı. Biz, «İşbirliğinin ağzından işbirliğinin işi böyle çıkar pazara» deyip mektuba kulak ve relim.

Tekin «Şahsınızda varolduğunu tahmin ettiğim dürüst, faziletli, samimi politika ve ahlak anlayışında aldandığımı kısa zamanda anladım.» diyor da devam ediyor.

«Saray entrikası ve ayak oyunlarıyla hükümet idare ediyorsunuz. Yalan, samimiyetsizlik, taviz ve menfaat temini ile adam tutma, suiistimallere gözyumma yolu ile hükümet etmek, son milletvekili transferleri ile, milletvekilleri ni alıp satmak sizin ana prensiplerinizi oldu. Ordunun içine dahi ayak oyunu soktunuz.

Hep ben dediniz. Hukuk tanımadığımız gibi, Anayasa müesseselerini de küçük gördünüz. Ama hürmet etmediğiniz müesseselere işiniz düştüğü veya korku ve endişe içinde bulunduğunuz zaman yalvarmaktan çekinmediniz. Fakir derdine çare bulacağım dedi-

tinandin zengin olma heveslerini ve bu yollardan zengin olmuş da hâlâ doymamışları hi maye ettiniz. İcabettiği zaman, seçimlerde bunları kendi emrinizde kullandınız. Rey ve adam tutmak için her türlü yola başvurdunuz. Akla gelen hiç bir tavizden kaçınmadınız.»

Demokrasi, hukuk düzeni diye bol nutuk atan Demirel'in hukuku bu işte: Soyguncuyu beslemek, rey satın almak, Anayasayı tanımamak. Eklenecek bir şey yok doğrusu, ekleyen eklemiştir.

Şu meşhur biraderleri zengin etme işine gelelim. Bakın Tekin ne diyor:

«Kardeşlerinizle ayırınız, gayriniz olmadığımı en iyi bilenlerden biri benim. Daha kısa zaman evvel yaptırduğunuz a partman ve evi kardeşlerinizle ortaklıkla aldınız.

Şevket Demirel, hükümet kuruluşlarında, parti kongrelerinde, Ticaret Odası seçimlerinde herkesten çok söz sahibi değil midir?

Ali Demirel sizden habersiz, bırakınız özel okul açma, kredi alma meselelerini, bir kaç gün için Ankara'ya terkedebilir mi?

İş muhitleri ile münasebeti Şevket Demirel, dini çevrelerle Ali Demirel temin edip, si-

«Yüzüm ak alnum açık» diyenlerin bırakın ipliğini, çamaşırını işte böyle çıkar ortaya. «Kardeşlerimin işine karışmam» diyen Demirel'i suç ortakları böyle ele veriyor. Bütün halk düşmanları, halk yandıkça, devrimci mücadele sıkıştırdıkça böyle saldırırlar birbirlerine. Daha birbirlerini çiğ çiğ yiyecekleri ama toptan yıkılmaktan kurtulamayacakları günler gelecek.

AP. NİN İPLİĞİ ORDU PAZARINDA

Karadenizli 2000 Fındık üreticisi Ordu'da bir toplantı yaptılar. Tefecilerin, vurguncu tüccarların sömürsünü ne karşı kendi meselelerini konuşmak için toplanan üreticiler işbirlikçi AP'nin ipliğini pazara çıkardılar. Bu arada Ata Bodur adlı AP. milletvekili kürsüye çıkmış ve utanmadan üreticilere nutuk atmaya kalkışmıştır. Bunun üzerine sabrı taşan üreticiler AP. milletvekilini yunalamışlar ve üreticiler kürsüye gelerek Ata Bodur'u kolundan tutup indirmişlerdir. Bir üretici «ipliğiniz pazara çıktı burada ne ararsın be.. gidin tüccarların yanına» diye seslendi.

baskısına karşı çıkalım

Devrimci öğretmenler Türkiye'nin her tarafında emperyalizme ve ortaklarına karşı mücadele yüzünden AP. iktidarının kiralık uşakları tarafından saldırıya uğramakta ve yıldırılmak istenmektedir.

17 Haziran günü Yozgat'ta bir miting düzenleyen bir avuç gerici zorba, miting sonrası devrimcilere ait iki dükkânla, Hilmi Gönenç'e ait Anadolu Gazetesine ve TÖS binasına saldırıdılar.

Olaylara seyirci kalarak suçluları koruyan Valilik ve Emniyet bir kere daha iktidarın maşası olduğunu gösterdi. TÖS binsına saldıran gerici zorbaları korudu. Bir baskınla binada arama yaptı. TÖS başkanı tutuklandı. İl'e gelmekte olan TIP. İl Başkanı gerici zorbalara saldırısına uğradı.

Çelikhan Hakimine Gericilerin Saldırısı

İşçilerin ve köylülerin kurultuşu için mücadele eden Çelikhan hâkimi İsmet Erdemoglu'nun evi toprak ağalarının kiralık katilleri tarafından kurşunlanmıştır.

Toprak ağaları ve tefecilerin partisi vurguncu AP'nin ilçe başkanı Mahmut Elmas, İsmet Erdemoglu'nu öldürmek kastıyla kiralık katil tutmuş ve bunları saldırtmıştır. Olaydan sonra hakim yeri değiştirilmiştir. Yerine tayin edilen hakim de onun izinde yürüyecektir.

Baskılar devrimci mücadeleyi durduramayacaktır.

« Patron bizi işten çıkartmak isteyince fabrikayı işgal ettik »

Zeynel GÜN, bildiriyor

Kartal Mühendislik Sanayide çalışan 85 işçiyiz. MANN oto büslerinin göğüs ve kapılarını yaparız. Patronlar bize baskı yaparak milyon üstüne milyon koydular. Ve geçenlerde 28 kalıpcı arkadaşımızı işten çıkartmağa kalktılar. Sebebini sorunca kalıba ihtiyaç kalmadığını montaja geçeceklerini söylediler. Biz de bunun üzerine aramızda 10 kişilik bir komite seçtik ve ne yapacağımızı plânladık. Bizi işten çıkartmalarına bir iki gün kala 22 Mayıs'ta gece yarısı topluca fabrikaya girdik. Gece çalışan arkadaşlar da hemen bize katıldı. Sabah diğer arkadaşlar da gelince iyice tamam olduk. Sonr patronun gelişini beklemeğe başladık. Öyle ya onlar patrandur işe erken gelmezler. Herifler hergünkü gibi 11'de hususi arabalarıyla geldiler. Fabrikaya girince biz de onları yakaladık odalarına götürdük. Şartlarımızı kabul edinceye kadar burada oturun dedik.

Bizim isteğimiz kimsenin işten çıkartılmamasıydı. Direniş 17'ye kadar sürdü. Herifler sonunda pes ettiler. Kimse nin işten çıkartılmamasını kabul ettiler.

Bu arada bizim bağlı olduğumuz Otomobil - İş sendikası başkanı, fabrika duvarına yazdığımız «İşçiden Emek, Patrandan Yemek», «Hak Verilmez Alınır, Yoksa Fakir Kalınır», «Yaşasın İşçi Birliği» gibi sloganların silinmesini, direnişimizi kimsenin duymamasını istedi. Ama ne sarı sendikacılar ne de başka güçler işçilerin ve köylülerin başlıyan ve kök salan haklı mücadelesini gizliyemeyecek ve durduramayacaktır.

48 Akçadağ köyünün 1284 imzalı bildirisi

Dürüst ve devrimci tutumu ile bütün Akçadağlıların sevgisini kazanan, Akçadağ kaymakamı İ. Hakkı Aslan, Vali Sabri Sözer tarafından görevden alınıp sürgün edilmiştir.

Yiğit kaymakam İ. Hakkı Aslan'ın bütün suçu, sahte belge düzenlemekten mahkemece tutuklanan, Akçadağ Yatılı Bölge Okulu Müdürü Mustafa Sivri'yi açığa almak olmuştur. Kim bu Mustafa Sivri?

Zonguldak'ta işçi kurşunlanan; Malatya'ya geldiği gün devrimci bir kurusun başkanını tokatlayan, köyünün okul, yol, su meselelerini görüşmeye gelen köy muhtarını polis vasıtasıyla dışarı attıran, Darende ve Hekimhan'da gerici azginların saldırısına uğrayan öğretmenlerin can güvenliğini sağlayacak yerde, onları sürgüne gönderen, halkı birbirine düşürmek için mezhep tahrifçiliği yapan, şehrin göbeğinde öğretmen döven, bıçaklıyan sokak serserilerini destekler görünmekte bile çekinmeyen, hattâ devrimcileri bu serseri gurubu ile tehdit ettiren aVilii istemiyoruz.

Biz Malatya halkı olarak, bugüne kadar ki tutumu ile işçi, köylü, öğretmen düşmanı olarak hareket eden Vali Sabri Sözer'i, HALK DÜŞMANI ve istenmeyen adam ilan ettiğimizi kamu oyuna duyuruyoruz

AKÇADAĞ'IN 48 KÖYDEN 1284 İMZA

Osmanlılar yabancı ülkeleri fethedebilmek için kuvvetli bir ordu kurmak zorundaydılar. Bu orduyu köylüyü sömürerek kurmuşlardı. Bütün toprakların Allah adına sahibi padişahı. Padişah fetih seferlerinde yararlık gösteren beylerine bir miktar toprağı, «has, timar ve zeamet» diye bağışlardı. Bu toprakta timar beyi yani derebeyi köylüleri çalıştırdı. Onların ürünlerini gaspedirdi. Ürünü paylaşmada «dokuz kile derebeyine, bir kile köylüye» verildi. Derebeyi yanında asker besledi. Bir harp olunca bu askerler toplanır, ordu kurulurdu. Ayrıca padişahın da büyük bir ordusu vardı. Böylece köylüden gaspedilen ve işgal edilen yabancı ülkelerdeki halklardan alınan haraçlar, padişaha, çevresine ve derebeylerine rahat bir hayat yaşıyordu. Bütün orduyu köylü besliyordu.

Köylüyü sömüren bu düzen «dirlik» düzeni idi. Yani padişah ve devleti derbeylerin çıkarlarını temsil ediyordu. Derebeyi ve padişah için bu düzen «dirlik, dünyalık» düzeni idi. Ama köylü için nbir sömürü ve zulümdü. Padişah aynı zamanda halife idi. Yani müslümanların başkanı idi. Derebeylerin çıkarları uğruna Padişahın fermanlarına kimse sesini çıkaramazdı. Haksızlığa karşı gelenin dınsız, zındık diye kellesini uçururdu. Memleket şeriat kanunlarıyla idare edilirdi. Şeriat kanunları dini hükümlerdi. Ancak padişah ve din uluları derebeylerin sömürülerini ve zulümlerini, tefeciliği, haklı gösteren hükümleri şeriat diye halkın karşısına diktiler. Sömürücü derbeyler ve padişahlar dini halkın sömürülmesi işte böyle kullandılar.

DEREBEYLİK KÖYLÜYE ZULMEDEN SÖMÜREN BİR DÜZENDİR.

O sıralarda Osmanlılarda zenaat ve ticaret geriydi. Göçebelerin yaptığı hayvancılık da padişah ve derebeylerini besleyemezdi. Geride bunları besleyecek köylüler kalıyordu. Köylüler, derebeyinin istediği ürünü yetiştireceğim diye kan ter içinde iki mevsim toprakta çalışırdı. Ödeyemediği borçları için de iki mevsim derebeyinin hizmetinde iş görürdü.

Köylü, toprağının sahibi değildi. Derebeyinin keyfi hakları vardı. Köylü çalıştığı toprağı çocuklarına bırakmazdı. İsteddiği ürünü ekemezdi. İki sene ekim yapmazsa, derebeyi toprağı elinden alırdı.

Doğu vilâyetlerinde «Özel Derebeylikler» denen düşman başına. Buralarda köylü derebeyinin kölesi idi. Derebeyi hem köylünün ürününün hepsini gaspedir, hem de istediği işte öldürseye çalıştırdı. Bir de «Tekke Derebeylikleri» vardı. Köylü buralarda yaşayan hoca ve ulemaları ürünlerle beslerdi. Padişahın ve vezirlerin büyük toprakları vardı. Köylü buralarda ırgat olarak çalışırdı. Padişahın derebeyinden, derebeyinin askerinden hoca ve ulemasına kadar bütün hazır yiyiciler besleyeceğim diye köylünün alının dersi çatlardı.

Daha sonra köylü çok daha zor durumlara düştü. Bu zorlukları ve köylülerin mücadelelerini gelecek sayımızda anılatcağız.

İŞÇİ-KOYLÖ OMUZ OMUZA

İşçiler Döner mi Er Meydanından

Pancar, Üzüm, Pamuk üreticileri de AP iktidarına karşı mücadelede Alaşehir ve Sakarya'da yürüyüşler yapıldı

Geniş halk sınıflarının AP. iktidarına karşı tepkisi her geçen gün daha da artıyor. İşçiler, köylüler yurdun dört bir yanında mücadeleye giriyorlar. İşte geçtiğimiz hafta üzüm, pamuk ve pancar üreticileri de miting ve yürüyüşlerle mücadelede kararlılıklarını ortaya koydular.

ALAŞEHİR'DE

Onbin üzüm ve pamuk üreticisi büyük bir yürüyüş yaptı. Bağcılığın ve pamukçuluğun çilelerini dile, getirdi. Hen birlikte

de edemez.

HALK KİTLELERİ İLE KAYNAŞMIŞ, DEVRİMCİ DÜŞÜNCE İLE DONANMIŞ BİR TEŞKİLATIN ÖNCÜLE GÜNDE İŞÇİSİYLE, KÖYLÜSÜYLE. BÜTÜN EMEK

Çİ HALKIMIZ MÜCADELE SİNİ, VERCEK EMPERYALİZMİ VE ONUN İŞBİRLİKÇİLERİNİN İKTİDARI NI ALTEDECEK VE HALKIN DEVRİMCİ İKTİDARINI KURACAKTIR.

(Baş - l'de) çilerle birleştiler. Yürüyüşe Türk - İş'e üye 5 bin tekel işçisi de katıldı. Mutlu Akü, Eczacıbaşı işçileri de başka bir koldan geldiler. Diğer yandan Otosan işçilerinin başını çektiği bir işçi topluluğu yürüyüşe katıldı. Haymak fabrikası işçileri Amerikancı patron Şevket Demirel'in önleme çabalarına rağmen yürüyüşe katıldılar. Fabrikanın içine yerleştirilen silahlı zorbalar dayaktan geçirildi. Yürüyüş Maltepe'ye vardı.

Aynı saatlerde Alibeyköy'de direniş oturma şeklinde başlamıştı. Alibeyköy'ün en ucundan bayrağı açan Sungurlar işçileri Demir Döküm ve diğer fabrikaların işçileri le birleşerek yürüyüşe geçtiler. Bahariye'de yol kesildi. Ama akan seli durdurmak imkânsızdı. İşçilerin demirden güçlü barikatı vardı. Bu arada Eyüp karakolu basılarak tutuklananlar kurtarıldı. Pazartesi sabahı Topçular ve Sağmalcılar bölgesinin bel li başlı fabrikalarında işçiler, sendika kanununu protesto etmek için oturma geçtiler. Otomarsan işçileri yürüyüşe geçtiler. Onbin bula kalabalık toplum polisine rağmen uzun bir ihtar yürüyüşü yaptı.

İzmit'te de bütün fabrikalarda binlerce işçi oturma ya parak direnişe geçtiler. Ankara - İstanbul yoluna çıkarak trafik dört saat kapattılar. İşçiler yüz yıllık çetin mücadelelerle kazanılan hakları için sonuna kadar mücadele edeceklerine and içtiler.

16 HAZİRAN : İŞÇİ BAYRAĞI GÖKLERDE

Kartal bölgesinde çalışan onbinlerce işçi Kartal'dan Kadıköy'e doğru yürüyüşe geçtiler. Tank barikatları yarıldı. Bu arada bir kısım asker barikatları terkettiği ve ağladığı görülmüştü. Halk düşmanları son çareyi işçinin üzerine kurşun sıktırma ta buldular. Onbinlerce işçi gürlereyrek polis barikatının üstüne yürüdü. Polis ateş açtı.

tahrip edildi. Polisler 10.30 sıralarında yolu kestiler. Polis önde yürüyen kadın işçilere hücum etti. Şiddetli çatışmalar oldu. İşçiler polise iki koldan saldırdılar. Polis ateş açtı, bu ateş sırasında bir işçi tam kalbinin üzerinden vuruldu. Daha da hınçlanan işçi ler polisleri önlerine katarak kilometrelerce kovaladılar.

İzmit'te işçiler şehrin dışından İzmit'e doğru yürüyüşe geçtiler. Birkaç kere asker ve polis barikatını hızla yaran işçiler şehre girdiler. «Bağımsız Türkiye», «Hükümet istifa» sloganlarını haykırarak yürüdüler.

15-16 Haziran mücadelesi Türkiye tarihinde önemli bir dönüm noktası oldu. 150 bin işçi Amerikancı patronları zangır zangır titretti. Halk büyük sevgi gösterisinde bulundu. Yürüyüşün geçtiği yol kenarlarında çalışan inşaat işçileri çalışmalarını bırakarak kardeşlerinin saflarına koştu. Türk - İş'e üye binlerce işçi «Bu Çelik - İş, Maden - İş davası değil, bütün işçilerin davasıdır», diyerek yollara döküldüler. İşçi kardeşliğinin unutulmaz bir örneğini verdiler.

YALNIZ İŞÇİLERİN DEĞİL BÜTÜN HALKIN MÜCADELESİ

İşçiler sendikalar kanununa birlikte vergilere, zamlara, işsizliğe, pahalılığa, halkımızın mücadelesini bastırma için tezgahlanan zorbalık kanunlarına karşı çıktılar.

İşçiler bütün halkın menfaatlerini savundular. İşçiler diyor ki: «Biz köylülerle bir olup iktidarın hakkından geleceğiz» Yürüyüş, memurlara selâm yolluyor, «Personel kanunu, iktidarın oyunu» diyerek, dar gelirli memurların da mücadelesini destekliyorlardı.

Yığıt işçi sınıfının bu şahlanışından ödü kopan Amerikancı AP iktidarı, kurtuluşu sıkı yönetim ilan etmek te aradı. 16 Haziran gecesi İstanbul ve İzmit'te sıkı yönetim ilan edildi. 17 Haziran sabahı DİSK yöneticileri ve

Bütün bunlara rağmen, işçi sınıfı ve halkımızın yığıt mücadelesi her geçen gün daha da çelikleşiyor. İstanbul'da, İzmir'de, İzmit'te, yurdun bir çok yerinde onbinlerce işçi bütün baskılara göğüs gererek mücadeleye devam ediyorlar.

İşçiler, kardeşleri! Mücadelemize bin misli güçle devam edelim! Halkımız ve Anayasa bizimle beraberdir.

Patronlar, gerici iktidarı ve sarı sendika ağaları güçsüzdür. İçi boş bir ağaç gibidir. Dıştan bakınca iri gözüktürler. Ama içleri koftur, halkımızın mücadelesi önünde yıkılacaklardır.

Bilelim ki, bütün halkın kurtuluşu devrimle gerçekleşecektir. Dalga, dalga ilerli yelim, zafere kadar.

İNADINA

Çekerim bir gün bayrağı
Patronların inadına
Gerekse yıkarım dağı
Zalimlerin inadına.

Boyun eğmem zulümkâra
Geleceğim İktidara
Kurşun sıksanız da bana
Dönmem yine Inadına

Korksunlar yürüyen halktan
Çiğ gibi geliyor toptan
İstanbul, Çorum'dan, Kars'tan
Yürür bir gün inadına.

Hüseyin'i assanız da
Hınç edip ezseniz de
Paralayıp kesseniz de
Zafer bizim inadına.

Nalina da **VUR** Mihina da

Amerika'ya da , İşbirlikçiye de

Başbakan efendi «İşçinin ekmeğini fabrika verir» diye buyurmuş. Besedik büyütük danayı, şimdi tanımaz oldu anayı. Kim kimin ekmeğini veriyor acaba? Herşeyin anası, fabrikaların çarkını döndüren işçi sınıfı değil midir? Demirel gibileri semirtip, genirten? Yok sa biraderlerini zengin edip hesabını vermekten kaçarken Anayasa Mahkemesi tarafından kuyruğundan yakalandığı paraları Amerika mı koyuyor cebine? Amerika'nın her gün çalıyor götürdüğü milyarları, Demirel babasının terasından mı topluyor acaba?

Fabrikeyi yapan da yapatan da işçidir. İşçi, işçinin yarattığını ise patronlar ve Amerika toplar. İşçi bu dalga dumanın farkına varmasın, varırsa da karşı durmasın diye çıkarılır kanunlarla tüzükler. Kendilerine tapu senet yapar soyguncular. Ve sonra da «özel mülkiyet mukaddesdir.» işçi hakkını savunan layan cidir.» gibi nanelere şeker karıştırıp renkli gazoz yaparlar. İşçinin emeği, yağma Hasamın böreği gibi paylaşılır da bunlar işi kitabına uydururlar. Hem hırsız, hem kadı olup memle-

yürüyor, temellerinize vuruyoruz. Temelleriniz yıkıldıkça azgınlaşacağınızı, zalimleşeceğinizi biliyoruz. İşçilerin öldürülmesi kanunlu sayılırken, işçinin yürütmesi işte bunun için kanunsuz sayılıyor.

Peki şu Türk - İş'e ne denir? İşçi uyanıp kendisini yıkıma başladıkça, zaten sarı olan yüzü korkudan bir kat daha sarardı. Soluğu işbirlikçilerin kucağında aldı. Bütün işçi düşmanlarıyla kolkola işçileri satıyor, bıraktık sa tilmayı üç-beş kuruş bahşişe domuz, göbek atıyor. Bir avuç sendika ağası, işçi kardeşliğini yıkmak, işçileri illebet köle yapmak için hazırlanan kanunlara sıkı tutuyor. İşçi düşmanı halk düşmanı ne kadar gerici varsa Türk - İş'e çiçek yağdırıyor. İşçinin karşısına serme ye borazanıyla çıkanlar, patronların aklına hazırlanan işçi mücadelesine karşı duranların çanlarına ağızlarına ot tikanacaktır.

İşbirlikçiler bir ağaç gibi yıkıldıkça gürültüler, gacırtı, guourtuları artıyor. Kuru gürültüye pabuç bırakan okursa pabucu alıp kaçmak için seferber oluyor bütün hainler. Radyoda,

«Tefeci baş düşmanımız» diye bağırdılar. Ellerinde tahtakları kartonlara şunları yazmışlardı :

Bir kişiye kredi 19 milyon, Koca Alaşehir'e 2.5 milyon. Çiftçiye senelik bin lira, mebusa ayda 10 bin 5 yüz lira.

Alın terimizi istiyoruz. İnsanca yaşamak istiyoruz, sustuğumuz yeter. Üzüm — pamuk bizim canımız, tefeci baş düşmanımız.

Mitinge AP Belediye Başkanı da katıldı. Başkan yaptığı konuşmada :

«Bizim yaşamamız ürünlerimize bağlıdır. Yıllardır ürünler para etmiyor Buna karşılık zirai ilaçları tarım aletleri ve gübre fiyatları her geçen gün pahallaşıyor. Müs tahsil iki aylık bankaların zulmü altında ezilmektedir.»

AP'li Belediye başkanı böyle konuşurken, AP Genel Başkanı Süleyman Demirel ise, tefecilik için «Teşkilatlanmış kredi piyasası» diye söz ediyordu. Bugün halkımız tefeci zulmüne karşı başkalıdırken, tefecileri kimlerin desteklediğini de görmekteyiz.

Alaşehir'li emekçiler hükmete bir muhtıra vermişlerdir.

PANCAR ÜRETİCİLERİ ANKARA'YA YÜRÜYECEK.

Sakarya ili pancar ekicilerini temsil eden bir yürüyüş yapılmıştır. Üreticiler 15 yıldır pancar fiyatlarına zam yapılmadığını oysa hayatı pa halılığının her geçen gün arttığını açıklamışlardır.

Bu yıl pancar fiyatlarının en az yirmi kuruş olmasını istemişlerdir. Köylüler kendi elleriyle kartonlara yazdıkları yazıları taşımışlardır. «Bir fincan kahve ellî kuruş, 1 kilo pancar 13 kuruş.» «Çiftçiye ne verdiniz, ne ver gisi istiyorsunuz?» «Traktörü vitrinde sevdiler olduk.»

Yurdumuzun her yanında bütün, pamuk, üzüm, buğday, fındık, hashaş, meyva ve sebze üreticileri alın terlerinin karşılığını almak için Amerikan emperyalizminin ortağı AP iktidarını protesto gösterileri yapıyorlar. Emekçi halkımızın en büyük bu mücadelenin zafere ulaşabilmesi için halkımızın teşkilatlanması gerekir. Teşkilatsız bir halk hiç bir hak el

Sıkı Yönetim Kalkmalı

(Başı S. 1'de)

mücadelesinden mi yanayız, yoksa işçileri sömüren patronlardan yana mı? Kimin safındayız? Toprak isteyen, tefeci sömürsüne karşı çıkan köylünün mü, yoksa tefecilerin ve toprak ağalarının mı? Türkiye'nin Amerikan boyunduruğu altında kalmasına boyun eğecek miyiz? Doğu'da halka zulmeden iktidardan hesap soracak mıyız? Yoksa yüzbinlerce memuru en kötü şartlara mahkûm eden iktidara yarıdakçı mı olacağız? Saflar belli oluyor. Halkımızın safları bir çiğ gibi büyüyor. Halkımızın safları güçleniyor ve çelikleşiyor. Buna karşılık Amerikan sömürücüleri ve Türkiye'deki ortakları güç durumdadır. Mücadele bunu gösterdi. Artık Adalet Partisi aracılığıyla halkımızı baskı altında tutamıyorlar. Adalet Partisi iktidarının ıplığı pazara çıkmıştır, iflâs bayrağını çekmektedir.

Mücadele bayrağını yurdun dört bir yanında kaldıralım! İşçiler, köylüler, küçük esnaf, zenaatkâr, devrimci aydınlar ve gençler, yurtsever subaylar ve askerler millî kurtuluş saflarındadır.

Amerikan ortağı sermayedarlar, toprak ağaları, tefeciler ve bunların iktidarları, gerici ve halk düşmanı partiler ve sarı sendikalar güçsüzdür.

Güçsüz oldukları için sıkı yönetim ilân ettiler. Sıkı yönetimle şiddetlenen baskı ve zulme karşı mücadele edelim!

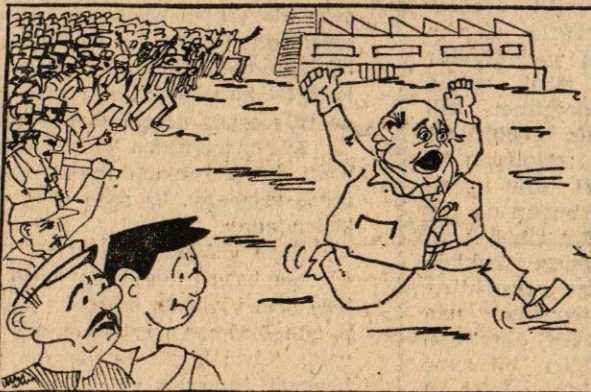
SIKI YÖNETİM KALKMALIDIR!
Anayasayı çiğnemek istiyorlar.
ANAYASAYI ÇİĞNETMİYELİM!
İşçiyi zulüm kanunları çıkararak, mücadelemizi bastırmak ve bizi sarı sendika çemberine hapsedmek istiyorlar.
BU KANUNLARLA MÜCADELE EDELİM, SARI SENDİKA ÇEMBERİNİ KIRALIM!

Patronlar bizi silah zoruyla çalıştırmak istiyorlar.
SILAH ZORUYLA ÇALIŞMAYA HAYIR!
YURTSEVER SUBAYLAR VE ASKERLER ANAYASAYA AYKIRI EMİRLERİ DİNLEMELİ!

ARKADAŞLAR, BÜTÜN TÜRKİYE HALKI BİRLEŞELİM!
Halkımızı ezenler ve sömürenler korku ve telâş içindedir.
CESUR OLALIM!
ZORLUKLARIN ÜZERİNE GİDELİM!
BÜTÜN GÜÇLÜKLERİ ALTEDELİM!
BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYE İÇİN, TOPRAK VE HÜRRİYET İÇİN, HALKIN DEVRİMCİ İKTİDARI İÇİN, VAR GÜCÜMÜZLE, ZAFERE KADAR!

İŞÇİ — KÖYLÜ

DAYI İLE YEĞEN

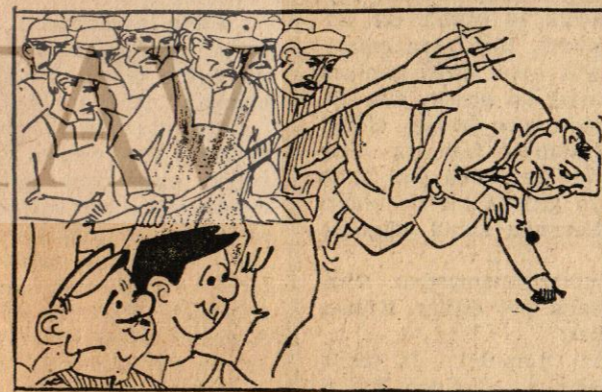
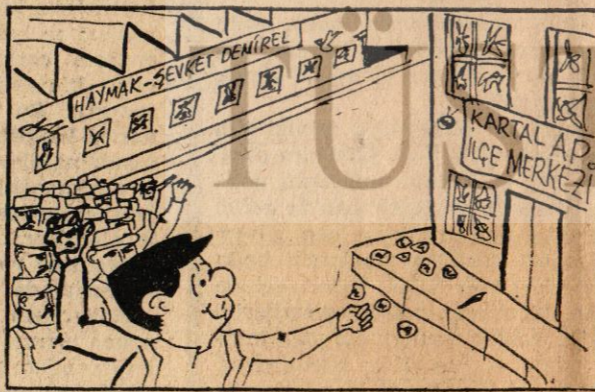
DAYI

İşçi mücadelesinden korktu Süleyman Nereye kaçıyor yeğen sahte pehlivan? YEĞEN

Satılmış, gerici, «komando», polis Ne varsa hep, silip süpürünce biz, Süleyman numaraları bitirdi. Çaresiz Sıkı Yönetim getirdi.

İşçilere haklı hedef olunca

Amerikancı Adalet Partisi Feyzioğlu, Türkeş, Paşası maşası Aldılar bir işbirlikçi tasası «Tahrip» diyorlarmış güleriz buna Yeter artık dur diyoruz oyuna

DAYI

Şimdiden sonra ne yapmalı yeğenim Anlat bir yol da onu bilelim. YEĞEN Mücadele bütün yurdu sarmalı İşçi köylü kalesini kuralım Yaba elde, sömüreni kovmalı, İktidarı hainlerden almalı.

U. On saatlerdir işçilerin çoğu yere yıkıldı. İşçi sınıfının üç yiğit evladı daha şehit olmuştu. Bundan sonra daha büyük bir hücumla Kadıköy'e inildi. İşbirlikçi Adalet Partisi binası ve polis arabaları tahrip edildi. Polis kaymakamlık önünde tekrar ateş açtı, birçok kişi yaralandı. Kaymakamlığı basan işçiler «Bağımsız Türkiye» diyerek geri döndüler.

Aynı saatlerde Bakırköy'de de beşbin işçi polisle çatışmaktaydı.

Alibeyköy'de de aynı gün güçlü ve büyük bir yürüyüş oldu, onbinlerce işçi hep bir ağızdan «Bağımsız Türkiye» «İşçi — Köylü elele» diye bağıyorlardı.

Salı günü Topçular bölgesi kayıyordu. Bütün fabrikaların işçileri hep birlikte yürüyüşe geçtiler. Topkapı'ya gelindi. Çelik — İş'e üye Genel Elektrik işçileri de işçi seline katıldı. 30 bini bulan kadınlı erkekli işçi topluluğu «Demirel istifa!» diye bağıyordu. Bundan ayrı olarak on bin kişilik bir işçi topluluğu da Topçular bölgesinde yürüyüşe geçmişti. Birinci grubun önüne çıkan barikat yarıldı. Şehremini'de tanklar kalabalığın üzerine sürüldü. Fakat bu da işçileri durduramadı. Elli bini bulan işçi topluluğu «Süleyman başvekil, işçi köylü ac, sefil» haykırışlarıyla Hürriyet meydanına geldi. Daha sonra Vilâyetin önünde tank barikatı işçilerin tankların üzerinden atılmasıyla aşıldı.

KADIN, ERKEK, BÜTÜN İŞÇİLER YÜRÜYÖR

Levent'te de beşbin işçi yürüyüşe geçti, Tuslog binası

bir kısmı devrimciler evleri basılarak nezarete alındılar. Birçok işçi tevkif edildi. Sıkı yönetim işçileri baskı yaparak işbaşı yapmalarını sağlamaya çalıştı. Ama işçilerin direnişi durdurulamadı. İzmir'de 50, İstanbul'da ise 100 kadar devrimci ve sendika temsilcisi tezaret altına alınmıştı. İşçi semtlerine askerî birlikler ve tanklar sevk edildi. Bütün işçi düşmanları ve Amerikan uşağı patronlar, Amerikancı iktidar, toprak ağaları, Türk — İş'in Amerikan yarıdakçısı yöneticileri, vurguncular, soyguncular, işçilere karşı tezgâhlanan bu zulmü alkışladılar. Sarı Türk — İş'in yöneticileri işçilerin bu mücadelelerinden «demokratik düzeni yıkıcı» diye söz ettiler Sarı Türk — İş'in işçi düşmanı Genel Başkanı Seyfi Demir soy, Süleyman Demirel'e «Bizi en iyi anlayan sizsiniz» diyor. Onlar işçilere karşı patronların yarıdakçısıdır. Amerikan emperyalizminin adamı Süleyman Demirel, işçileri «tahrike kapılmış» olmakla ve «kanunsuzlukla» suçladı. Oysa işçileri kurşunlatan iktidar çetesinin başı kendisidir. Parlâmentodaki diğer gerici kodamanları gelince: Turhan Feyzioğlu, işçilere «maceracılar» diye saldırdı. Yapılan baskı ve zulmün haklı olduğunu, hattâ az bile olduğunu söyledi. C. HP Yöneticileri, Amerikancı AP iktidarının çıkarmak istediği yeni sendika ve grev kanunlarını, yani zulüm kanunlarını destekledi. İşçi hareketinden sonra çıkardığı bildiride ise, işçi mücadelesinden yana çıkmadı.

«Ne oluyor arkadaş?» deyince de gericiler korosu demecî üstüne demecî veriyor. Baskı üstüne baskı yapılıyor. Kendi canları can, işçininki patıcan yerine konup, hak arayan, ararken vurdurtulan işçiler asi ilân ediliyor. Bir de «kışkırtma» teranesidir diyor. Kışkırtan da kışkırtılan da emperyalizmin ve köpekleridir. Biz asırlar boyu yokedilen haklarımızı almak için çelikten cephemizle sizi silindir gibi ezme bilincinde geleceğe

İŞÇİ KÖYLÜ • Sahibi ve Sorumlu Müdürü Ömer Özerturgut • Adres : Adakale Sok. 28/1 Ankara • Dizgi tertip : Murat Matbaası • Baskı Ulusal Basımevi.

Halk Düşmanları

(Başı Sa. 1 de)

rarken bir yandan da halka olan düşmanlıklarını belirtmekten geri kalmamışlardır. İşçi sınıfının ve bütün halkımızın düşmanlarını böylece daha iyi belleylimiz.

Adalet Partisi, Güven Partisi, Milliyetçi Hareket Partisi, Millî Nizam Partisi, Yeni Türkiye Partisi, Türk İş, Kömürizmle Mücadele Drenekleri, Esnaf Dernekleri Federasyonu, Tarım Kredi Kooperatifleri Birliği, Ülkü Ocakları Birliği, Hür Düşünce Kulüpleri Federasyonu, Tercüman Gazetesi, Bugün Gazetesi, Sabah Gazetesi, Bizim Anadolu Gazetesi, Son Havadis Gazetesi, Dünya Gazetesi.

İŞÇİYE ZULÜM

(Baştarafı Sa. 1 de)

bir iş yerinde toplu sözleşme yapamayacaktır. Bu durumda Singer, Demir Döküm, Sungurlar ve daha bir çok fabrikanın işçileri Maden - İş'e geçmek için boş yere mücadele etmiş olacak. Çünkü yeni kanun çıktıktan sonra bu iş kunda toplu sözleşmeleri sarı Çelik - İş ve Metal - İş sendikaları yürütecek. İşçi ya bu hanlere aidat ödeyecek, ya da toplu sözleşmeden yararlanamayacak. Zaten sarı sendikaların yaptığı toplu sözleşmeler patronla danışıklı döğüş değil mi?

Yeni kanunlara göre Türkiye'de Türk - İş'den başka konfederasyon kalmıyor. Böylece bütün sendika hareketi Amerikancı patronların emrine sokulmuş isteniyor.

Yeni tasarı, sendika kurma hakkını da ortadan kaldırıyor. Toplu sözleşme hakkı Türk - İş'in tekeline bırakılınca yeni sendikalar gelişme imkânı olmadığından kurulamayacaktır. Açıkçası Anayasa'nın sendika hürriyeti yok edilmektedir.

İşte Meclis'in gerici kodamanlarının alkışladığı ve patron yarıdakçısı Türk - İş'in borazancılığını yaptığı kanun tasarılarının iç yüzü budur.

Bu kanunları tezgâhlayan Amerikancı AP. İktidarı bu kadarla da yetinmemiştir. İşçileri zincire vurabilmek, işsizlik ve pahalılıktan ezilen halkın ağzını kilitlemek için aynı zamanda, yeni ceza hükümleri de getirmektedir. Sö mürtüye karşı mücadele eden işçi, toprak isteyen köylü, iktidarın baskısına karşı direnen memur yillarca zindana atılacak. Görülüyor ki, Amerikancı sermaye sınıfı ve toprak ağaları halkı sindirmek için baskı ve zulmü şiddetlen diriyorlar.

Bu kanunlar Anayasa'ya aykırıdır. Amerikancı iktidar 27 Mayıs Anayasasını ayaklar altına alma gayreti içinde dir. Bu kanunlarla Anayasa'da tanınan sendika hürriyeti, grev ve toplu sözleşme hakları ortadan kaldırılmak isten mektedir.

Şimdi işçilerin, köylülerin, askerlerin, gençliğin ve bütün halkın Amerikancı iktidara belleteceği bir şey var: **Halkın mücadelesini hiç bir güç durduramaz. Yeni zulüm kanunları halkın güçlü mücadelesi karşısında sökmeyecek tir.**

İşçiler! Köylüler! Bütün Yurtseverler! Vurguncu patronların İşçiyi Zulüm Kanunları Tasarılarına karşı mücadele edelim! Anayasa haklarını savunalım!

Güvendikleri iktidarı başlarına yıkarak için birleşelim!

proleter devrimci

AYDINLIK

İŞÇİ SINIFI DEVRİMCİLERİNİN AYLIK DERGİSİ

ABONE : Yıllık 50, alt aylık 25 lira.

ADRES : Adakale Sokak 28/1

Kızılay — ANKARA.